

Автор: МОН

Областен кръг на олимпиадата по български език и литература
08.03.2009 година – VI клас

Дидактическа задача: Прочетете текста и напишете подробен преразказ от името на неутрален разказвач.

„ПЪТУВАНЕ В АВТОБУС“

АЛАН МАРШАЛ

Майка ми ме извика настрана и ме предупреди за всичко. Сам съм си виновен за това, което ми се случи.

- Няма да намериш свободно място в автобуса, когато свърши киното – рече ми тя. – Не отивай.

Но аз отидох.

След представлението вълната от пътници ме понесе и вкара в един автобус. Това не беше моят автобус. Захвърлиха ме на задната седалка и около мене щръкнаха като щипки на въже множество хора.

- Извинете – викнах аз храбро. – Сбъркал съм автобуса. Направете ми път да слеза.

Никой не се помръдна. Не можеха. Опитах се да стана, но автобусът тръгна и една дебеличка жена се стовари върху коляното ми.

- Мадам – изпъшках аз. – Притискате бедрената ми артерия.

- Педант – измърмори човекът, стъпил на крака ми.

Изтръгнах се от инквизиторите си и сполучих бавно да се изправя.

- Сбъркал съм автобуса – изхлипах в нечие палто.

Колата спря.

- Извинете, моля. Слизам тук – каза една жена.

Как се разсмяхме всички! Автобусът се затресе от смях. Качиха се още пет души. Жената тихо заплака.

Вече не можеше да се диша. [...] Оказа се, че в автобуса си имаме и един саботьор.

- Да поемем дъх всички едновременно – извика той.

Послушахме го. Стените на автобуса хлътнаха, а покривът спадна с половин метър. Тази кола няма да бъде вече същата.

На следващата спирка се качиха още хора. Никой не можеше да слезе.

- Прощавате – каза мъжът от дясната ми страна. – Ще имате ли нещо против, ако изкарате ръката си през прозореца, че много ме притискате.

Изведнъж се понесе уплашен шепот.

- Какво има? – попитах аз.

- Мисля, че един мъж отпред си подал крака през прозореца и минаващ трамвай за малко да му го откъсне.

Тази новина ме потисна и аз посветих остатъка от пътуването в опити да си прибера ръката.

Не мога да ви опиша сцената на последната спирка – объркани хора, които шареха безцелно в стремежа си да се ориентират къде са. Всички трябваше да хванем следващия автобус и да се върнем обратно. Какви мъки изтърпях! Но и вие безспорно сте опитали същите прелести на градския транспорт.